

Predmet C-348/24**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

9. svibnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal Supremo – Sala de lo Contencioso-Administrativo
(Španjolska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

12. travnja 2024.

Žalitelj u kasacijskom postupku:

Compañía de Distribución Integral Logista, S. A.

Druga stranka u kasacijskom postupku:

Administración General del Estado

Predmet glavnog postupka

Žalba u kasacijskom postupku koju je društvo za distribuciju podnijelo protiv Administración General del Estado (Opća državna uprava, Španjolska) – Rješenja o obračunu koje je donijela Agencia Estatal de la Administración Tributaria (Državna agencija za Poreznu upravu, Španjolska) (u daljnjem tekstu: Porezna agencija) – Izvješća o nepravilnosti – Carinska vrijednost robe koja je u postupku carinskog skladištenja – Gubitak carinskih povlastica koje su se primjenjivale u trenutku puštanja u slobodan promet – Nepravodobno podnošenje potvrde o podrijetlu robe

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku koji se odnosi na tumačenje – Članak 267. UFEU-a – Određivanje carinske vrijednosti uvezene robe koja je u postupku carinskog skladištenja – Trenutak koji treba uzeti u obzir za tu procjenu – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Članak 29. stavak 1., članak 76. stavak 1. točka (c), članak 112.

stavak 3. i članak 214. – Uredba (EEZ) br. 2454/93 – Uzastopne prodaje – Članak 147. – Valjanost dokaza o podrijetlu robe na koju se primjenjuju određeni posebni postupci – Članak 97.k stavak 5., članak 97.n, članak 97.t stavak 7. i članak 118. – Prekoračenje razdoblja od dvije godine nakon datuma izdavanja ili utvrđenja tih dokaza kad je provedeno djelomično carinjenje unutar tog roka

Prethodna pitanja

1. U pogledu carinske vrijednosti, treba li članak 29. CZZ-a tumačiti na način da se njime propisuje samo metoda za određivanje carinske vrijednosti, odnosno transakcijske vrijednosti, ne dovodeći u pitanje prilagodbe na viši ili niži iznos, ali se ne određuje trenutak u kojem treba provesti tu procjenu?

2. Budući da se prema sudskoj praksi Suda, za potrebe članka 29. CZZ-a, metoda za određivanje carinske vrijednosti na temelju njezine transakcijske vrijednosti primjenjuje kad je roba prodana radi izvoza u Europsku uniju, treba li članak 29. CZZ-a, u vezi s člankom 112. stavkom 3. i člankom 214. CZZ-a, tumačiti na način da stavljanje robe u carinsko skladište u skladu s pojednostavnjenim postupkom iz članka 76. stavka 1. točke (c) CZZ-a podrazumijeva ili omogućuje pretpostavku da je roba prodana radi izvoza u Europsku uniju? Utječe li na odgovor na ranije pitanje činjenica da je roba puštena u slobodan promet nakon prijenosa izvršenog dok se nalazila u carinskom skladištu?

3. U slučaju niječnih odgovora na pitanja iz prethodne točke, uzimajući u obzir da *postupak carinskog skladištenja*, kao suspenzivni postupak, ne određuje trenutak nastanka carinskog duga, s obzirom na to da do njega dolazi u trenutku puštanja robe u slobodan promet, treba li članak 29., članak 112. stavak 3. i članak 214. CZZ-a ipak tumačiti na način da je vremenska odrednica za kvantificiranje carinske vrijednosti trenutak stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja? Ili navedene odredbe nužno treba tumačiti na način da tu vrijednost treba izračunati u trenutku u kojem je roba puštena u slobodan promet, odnosno kada nastaje carinski dug, čak i ako je ta roba prethodno bila smještena u carinsko skladište?

4. Može li se u slučaju postupka uzastopnih prodaja članak 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a tumačiti na način da se na temelju same činjenice da je roba unesena u carinsko skladište može pretpostaviti da je prodaja koja prethodi posljednjoj prodaji koja je dovela do unošenja robe u carinsko područje izvršena radi izvoza u Europsku uniju?

5. U pogledu potvrda o podrijetlu, treba li članke 118. i 97.k Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a tumačiti na način da podnošenje izvan roka od dvije godine dokaza o puštanju robe u slobodan promet dovodi do prestanka primjene carinskih povlastica zbog povlaštenog podrijetla, iako se potvrda o podrijetlu na temelju koje se traži carinska povlastica upotrebljavala u

okviru prethodnog djelomičnog puštanja u slobodan promet uvezene robe provedenog unutar navedenog roka od dvije godine?

Navedene odredbe prava Unije

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (u daljnjem tekstu: CZZ): članak 29., članak 76. stavak 1. točka (c), članci 84., 98. i 201., članak 112. stavak 3. te članak 214.

Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice: članci 95., 97.k, 97.n, 97.t i 118. te, u verziji izmijenjenoj Uredbom Komisije (EZ) 1762/1995 od 19. srpnja 1995., članak 147. (u daljnjem tekstu: Uredba o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a)

Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (u daljnjem tekstu: CZU): članak 70.

Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije: članci 128. i 347.

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (Smjernice Europske unije za provedbu u Uniji odredbi o valjanosti dokaza o podrijetlu koji se odnose na robu stavljen u određene posebne postupke)

Pregled tekstova o carinskoj vrijednosti Odbora za Carinski zakonik (odjeljak o carinskoj vrijednosti) (TAXUD/800/2002): komentar 7.

Napomena za tumačenje 1.1 Tehničkog odbora za carinsku vrijednost

Presuda Suda od 12. prosinca 2013., Christodoulou i dr. (C-116/12, EU:C:2013:825, t. 40.)

Presude Suda od 16. studenoga 2006., Compaq Computer International Corporation (C-306/04, EU:C:2006:716, t. 30.); od 20. prosinca 2017., Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984, t. 24.) i od 20. lipnja 2019., Oribalt Rîga (C-1/18, EU:C:2019:519, t. 22.)

Presuda Suda Europske unije od 9. studenoga 2017., LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839)

Presude od 6. lipnja 1990., Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237, t. 11.) i od 28. veljače 2008., Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128, t. 28.)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Presuda Sale de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (Odjel za upravne sporove Visokog nacionalnog suda, Španjolska) od 25. rujna 2017. (tužba 520/2016, ES:AN:2017:3708)

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Društvo Corporación Habanos (u daljnjem tekstu: društvo CH) prodalo je društvu Altadis cigare (prvi prijenos) i osiguralo prijevoz proizvoda s Kube do carinskog skladišta u Agoncillu (La Rioja, Španjolska), gdje je društvo Logista, društvo za distribuciju, unijelo robu kao primatelj.
- 2 Cigare podrijetlom s Kube koje su smještene u carinsko skladište u Agoncillu i koje su povezane s postupkom carinskog skladištenja imale su različite namjene. Dio te robe društvo Altadis prodavalo je društvu Logista, koje je pak dio prodavalo u Ceuti i Melilli, područjima isključenima iz carinskog područja Unije (u daljnjem tekstu: CPU), a dio na kioscima. Kad je riječ o dijelu robe koji je prodavalo na kioscima (koji je predmet ovog postupka), društvo Logista ju je unosilo u carinsko skladište u svojstvu primatelja, a društvo Altadis zadržavalo je vlasništvo sve dok društvo Logista ne dogovori prodaju robe s kioscima, a u tom bi trenutku društvo Altadis prenijelo vlasništvo na društvo Logista (drugi prijenos) te bi ono pustilo robu u slobodan promet radi prodaje i daljnje isporuke kisoku.
- 3 Porezna agencija dostavila je društvu Logista niz izvješća o nepravilnosti na ime tarife izvan Zajednice, koja se odnose na financijske godine od 2012. do 2015., na temelju dva različita razloga.
- 4 S jedne strane, ispravak se temeljio na činjenici da carinska vrijednost, koja je prijavljena i koja je odgovarala prodaji kubanskih cigara društva CH društvu Altadis, ne ispunjava uvjete predviđene za primjenu sustava uzastopnih prodaja iz članka 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a. Porezna agencija smatrala je da prva prodaja (društva CH društvu Altadis), koja je izvršena prije stavljanja robe u carinsko skladište, nije izvršena radi izvoza u CPU, tako da je smatrala da kao carinsku vrijednost treba uzeti onu vrijednost koja odgovara prodaji koja je doista dovela do uvoza robe u Europsku uniju te da je upravo tu prodaju društvo Altadis izvršilo u korist žalitelja, društva Logista.
- 5 Drugi razlog za ispravak bila je tvrdnja Porezne agencije da se za uvezenu robu (duhan) podrijetlom s Kube nisu mogle iskoristiti carinske povlastice koje su se primjenjivale u trenutku njezina puštanja u slobodan promet jer su protekle dvije godine od izdavanja potvrde o podrijetlu.
- 6 Na datume 16. i 19. siječnja 2015. (financijska godina 2012.), 19. lipnja 2015. (financijska godina 2013.), 30. studenoga 2016. (financijska godina 2014.) i 4. siječnja 2018. (financijska godina 2015.) donesena su rješenja o obračunu na

ime „tarife izvan Zajednice” kojima su u potpunosti potvrđeni prijedlozi Porezne agencije.

- 7 Protiv rješenja o obračunu podnesene su dvije upravne žalbe Tribunalu Económico-Administrativo Central (Središnji porezni sud, Španjolska), koji je odlukom od 25. listopada 2018. odbio žalbene razloge iznesene protiv ispravka na ime tarife izvan Zajednice.
- 8 Društvo Logista je protiv odluke Tribunalala Económico-Administrativo Central (Središnji porezni sud) podnijelo upravnu tužbu Sali de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (Odjel za upravne sporove Visokog nacionalnog suda), koja je odbijena presudom od 9. lipnja 2021., protiv koje je društvo Logista podnijelo žalbu u kasacijskom postupku o kojoj odlučuje Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo (Odjel za upravne sporove Vrhovnog suda, Španjolska), odnosno sud koji je uputio zahtjev.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 9 Kad je riječ o trenutku procjene robe i pitanju može li se, u slučaju da se roba nalazi u carinskom skladištu, zahtijevati dokaz o tome da je cilj prodaje bio izvoz u CPU, društvo Logista tvrdi sljedeće:
 - i. da carinska vrijednost koju treba uzeti u obzir u trenutku puštanja u slobodan promet mora biti ona koja je odgovarala vrijednosti robe u trenutku njezina stavljanja u postupak carinskog skladištenja, odnosno vrijednost prijavljena za prvi prijenos, to jest vrijednost prodaje izvršene između društava CH i Altadis, što je bila jedina do tada provedena transakcija. Taj zaključak temelji na članku 112. CZZ-a, u skladu s kojim vrijednost robe treba odrediti u trenutku njezina stavljanja u carinsko skladište čak i ako carinski dug nastane kasnije, odnosno u trenutku puštanja robe u slobodan promet.
 - ii. da se navedeni članak 112. primjenjuje na slučajeve unošenja robe u carinska skladišta, koja se nalaze u CPU-u, u skladu s pojednostavnjenim postupkom iz članka 76. stavka 1. točke (c) CZZ-a, te da mu se daje prednost u odnosu na članak 29. CZZ-a jer je riječ o posebnom pravilu.
 - iii. Prethodno tumačenje navodi ga na zaključak da kasnija namjena robe nije relevantna jer, na temelju same činjenice da je roba unesena u carinsko skladište, treba da je prodana radi izvoza u CPU. Tako proizlazi, prema njegovu mišljenju, iz članka 147. Uredbe (EEZ) br. 2454/93 i točke 3.1. komentara 7. Odbora za Carinski zakonik (odjeljak o carinskoj vrijednosti) (TAXUD/800/2002).
 - iv. da stoga nije važna rasprava o tome je li prodaja društva CH društvu Altadis bila izvršena radi izvoza u CPU, s obzirom na to da je u trenutku procjene provedena samo transakcija između društava CH i Altadis te da primjena postupka uzastopnih prodaja iz članka 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a nije potrebna.

v. da podredno, u slučaju da je navedeni članak 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a primjenjiv jer se smatra da carinsku vrijednost treba odrediti s obzirom na trenutak puštanja u slobodan promet, a ne na trenutak stavljanja robe u carinsko skladište, te da su stoga provedene dvije transakcije (prva transakcija između društava CH i Altadis, a druga između društava Altadis i Logista), u takvom scenariju treba uzeti u obzir transakciju koja postoji između društava CH i Altadis, zbog toga što je cijena, uzimajući u obzir da je društvo Logista subjekt koji ima isključivo pravo distribucije cigara na europskom tržištu, ona koja je utvrđena prilikom prve prodaje između društava CH i Altadis, s obzirom na to da je riječ o cijeni za izvoz u CPU-u.

10 Opća državna uprava pak u biti ističe sljedeće:

i. da se člankom 29. CZZ-a propisuje samo metoda za određivanje carinske vrijednosti, odnosno transakcijske vrijednosti, ali se ne utvrđuje trenutak u kojem treba provesti tu procjenu.

ii. da metoda za određivanje carinske vrijednosti zahtijeva da za potrebe primjene metode koja se temelji na transakcijskoj vrijednosti mora postojati prodaja za izvoz, što nije dokazano u pogledu prve transakcije (prodaja društva CH društvu Altadis). U tu se svrhu poziva na članak 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a.

iii. da činjenica da je roba unesena u carinsko skladište koje se nalazi na području Unije ne podrazumijeva da je njezina namjena izvoz u CPU-u i da nije namjena svih proizvoda koje društvo CH proda društvu Altadis izvoz u to područje.

11 Kad je riječ o dokazima o podrijetlu robe, društvo Logista tumači članke 95., 97. i 118. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a i pritom tvrdi da se tim propisima ne zahtijeva da se sva roba istih kvota i istog podrijetla pusti u slobodan promet u roku od dvije godine od izdavanja potvrda o podrijetlu koje se odnose na tu robu, nego da će, pod uvjetom da u roku od dvije godine postoji djelomično carinjenje robe, biti ispunjena obveza. Opća državna uprava pak pojašnjava da je svako djelomično carinjenje robe određene kvote samostalno i stoga za njega mora biti dostavljena vlastita potvrda.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

12 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) treba se upoznati s tumačenjem određenih odredbi CZZ-a i Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a kako bi odlučio o usklađenosti obračuna izvršenih na ime tarife izvan Zajednice s pravom.

13 Spor koji iz toga proizlazi odnosi se, s jedne strane, na pojašnjenje kako treba odrediti carinsku vrijednost uvezene robe povezane s carinskim skladištem, koja je kasnije puštena u slobodan promet u skladu s pojednostavnjenim postupkom kućnog carinjenja iz članka 76. CZZ-a. Konkretno, Tribunal Supremo (Vrhovni

sud) dvoji u pogledu sustavnog tumačenja članka 29. stavka 1., članka 76. stavka 1. točke (c), članka 112. stavka 3. i članka 214. CZZ-a, kao i članka 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a.

- 14 S druge strane, potrebno je pojasniti valjanost dokaza o podrijetlu robe na koju se primjenjuju određeni posebni postupci, nakon isteka razdoblja od dvije godine od datuma izdavanja ili utvrđenja tih dokaza, ako je u tom roku provedeno djelomično carinjenje. U tom su pogledu dvojbe Tribunala Supremo (Vrhovni sud) usmjerene na tumačenje članka 97.k stavka 5., članka 97.n stavka 7. i članka 118. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a, u vezi s člankom 108. stavkom 1. CZZ-a i Smjernicama Europske unije za provedbu u Uniji odredbi o valjanosti dokaza o podrijetlu koji se odnose na robu stavljen u određene posebne postupke.
- 15 Kao prvo, kad je riječ o određivanju carinske vrijednosti, postavlja se niz pitanja koja se navode u nastavku. U članku 29. CZZ-a navodi se da je carinska vrijednost transakcijska vrijednost *kada se roba prodaje radi izvoza u carinsko područje Zajednice*, što dovodi do dvojbe je li cilj članka 29. CZZ-a samo propisati metodu za određivanje carinske vrijednosti, odnosno transakcijske vrijednosti, ili se on odnosi i na trenutak koji treba uzeti u obzir za provedbu te procjene.
- 16 U tom pogledu, u napomeni za tumačenje 1.1. Tehničkog odbora za carinsku vrijednost navedeno je da upućivanje iz članka 29. CZZ-a „[kada se] rob[a] [...] prodaje radi izvoza” ne treba shvatiti kao „naznaku trenutka koji treba uzeti u obzir za utvrđivanje valjanosti cijene”, nego se njime samo određuje da je za potrebe procjene relevantna ona cijena koja je dogovorena u okviru prodaje za izvoz. Međutim, uzimajući u obzir okolnost, u ovom postupku, da je roba stavljena u carinsko skladište i stoga u suspenzivni postupak, javlja se dvojba primjenjuje li se metoda za određivanje carinske vrijednosti iz tog članka 29., na temelju njezine transakcijske vrijednosti, samo u slučajevima u kojima je roba prodana radi izvoza u Uniju.
- 17 Isto tako, tvrdnje žalitelja u kasacijskom postupku koje se odnose na tumačenje članka 112. stavka 3. i članka 214. CZZ-a u vezi s člankom 29. CZZ-a dovode do dvojbi u pogledu toga treba li carinsku vrijednost robe stavljene u skladište izračunati u trenutku njezina stavljanja u postupak carinskog skladištenja, a ne u trenutku puštanja u slobodan promet.
- 18 Ako bi se smatralo da za određivanje carinske vrijednosti treba uzeti u obzir trenutak puštanja u slobodan promet, javila bi se dvojba u pogledu mogućeg utjecaja koji postupak uzastopnih prodaja iz članka 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a ima na određivanje carinske vrijednosti, a osobito u pogledu toga je li nužno da je prethodna prodaja, koju treba uzeti u obzir za određivanje carinske vrijednosti, izvršena radi izvoza; i ako je nužno da se prodaja izvršava radi izvoza, pretpostavlja li se da je to slučaj kad je roba uskladištena.

- 19 Prema mišljenju Tribunala Supremo (Vrhovni sud), na temelju sudske prakse Suda nije moguće jasno ocijeniti ta pitanja. U presudi Suda od 9. studenoga 2017., *LS Customs Services* (C-46/16, EU:C:2017:839), tumačio se članak 29. CZZ-a te je u njezinoj točki 27. istaknuto da transakcijska vrijednost mora odgovarati cijeni za izvoz u Uniju. Stoga u trenutku prodaje mora biti utvrđeno da će roba podrijetlom iz treće zemlje biti unesena u CPU (vidjeti i presude od 6. lipnja 1990., *Unifert* (u daljnjem tekstu: presuda *Unifert*), C-11/89, EU:C:1990:237, t. 11. i od 28. veljače 2008., *Carboni e derivati* (u daljnjem tekstu: presuda *Carboni*), C-263/06, EU:C:2008:128, t. 28.); te da se za carinsku procjenu iz članka 29. CZZ-a može koristiti samo cijena koja se odnosi na robu namijenjenu za područje Unije (točka 28.), pri čemu je protivno cilju pravnih pravila Unije o određivanju carinske vrijednosti priznati prodajnu cijenu radi izvoza u treću zemlju kao transakcijsku vrijednost u smislu članka 29. CZZ-a (točka 29.).
- 20 Međutim, iz presude *Unifert* (C-11/89, EU:C:1990:237) ne mogu se općenito izvesti kriteriji za utvrđivanje kada je prodaja izvršena radi izvoza u Uniju. Osim toga, u toj je presudi istaknuto da činjenicu da je roba koja je bila predmet prodaje prijavljena za puštanje u slobodan promet u Zajednici treba smatrati dostatnim pokazateljem toga da je prodana radi izvoza u carinsko područje Zajednice (točka 13.), što je okolnost koja se također predviđa u članku 147. stavku 1. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a i koja bi se, po potrebi, mogla primijeniti na slučaj o kojem je ovdje riječ.
- 21 Suprotno tomu, u presudi *Carboni* (C-263/06, EU:C:2008:128), iako se u njoj ponavlja da u smislu članka 29. stavka 1. CZZ-a treba dokazati, u trenutku prodaje, da će se roba podrijetlom iz treće države unijeti u CPU, nije se razmatralo pitanje carinske vrijednosti ni carinskog skladištenja.
- 22 Za potrebe tumačenja članka 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a valja napomenuti i da se u članku 128. Provedbene uredbe (EU) 2015/2447, primjenjive od 1. svibnja 2016., više ne upućuje na moguću prethodnu prodaju, nego na to da se vrijednost određuje na temelju prodaje. Međutim, članak 347. Delegirane uredbe (EU) 2015/2447 sadržava prijelaznu odredbu kojom se do 31. prosinca 2017. omogućuje određivanje vrijednosti na temelju prethodne prodaje ako postoji ranije sklopljen ugovor. Stoga u kontekstu vremenske primjene članka 147. Uredbe o utvrđivanju odredaba za provedbu CZZ-a valja ispitati može li, na temelju navedene presude Suda *Unifert* (osobito njezine točke 21.), u slučaju uzastopnih prodaja robe, uvoznik (koji robu stavlja u slobodan promet) odabrati bilo koju cijenu koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti kako bi odredio transakcijsku vrijednost.
- 23 Kao drugo, kad je riječ o valjanosti dokazâ o podrijetlu, na uvoz određenih proizvoda, među kojima je prerađeni duhan, primjenjuju se carinske pristojbe koje treba podmiriti prilikom puštanja tih proizvoda u slobodan promet u CPU-u.
- 24 Ako proizvodi potječu iz određenih zemalja čiji se izvoz nastoji poticati, predviđa se primjena određenih carinskih povlastica te kako bi se dokazalo da ta roba doista

ima to povlašteno podrijetlo carinska tijela zahtijevaju podnošenje potvrde o podrijetlu u propisanom roku.

- 25 U tom pogledu, s obzirom na stajalište Opće državne uprave koja tvrdi da podnošenje navedene potvrde izvan roka od dvije godine dovodi do prestanka primjene carinskih povlastica zbog povlaštenog podrijetla, žalitelj u kasacijskom postupku tvrdi da, pod uvjetom da je u tom roku od dvije godine postojalo djelomično carinjenje robe, ne dolazi do takvog prestanka.
- 26 Različita tumačenja koja zagovaraju stranke i samo postojanje presedana, koji je Administración aduanera (Carinska uprava, Španjolska) priznala, u presudi Sale de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (Odjel za upravne sporove Visokog nacionalnog suda) od 25. rujna 2017., tužba 520/2016 (ES:AN:2017:3708), mogu dovesti do razumne dvojbe u pogledu prestanka povlaštenog postupanja kao posljedice podnošenja navedenih potvrda o podrijetlu izvan roka od dvije godine, iako su u tom razdoblju te potvrde obuhvaćale djelomično carinjenje robe istih kvota.

RADNI DOKUMENT